

Magistratsforretningerne skulde overlades til ministeriel Afgørelse. Det er altsaa et Standpunkt, man har forladt, ligesom man har forladt sit Standpunkt med Hensyn til Tilsynsretten eller Tilsynspligten. Jeg vil ikke sige, jeg er Tilhænger af det radikale Venstres Standpunkt fra i Fjor, men det tiltalte mig alligevel noget mere end det, de have i Aar. Thi jeg kunde tænke mig, at det, de foreslog i Fjor, skulde praktiseres paa den Maade, at efterhaanden som Ministeriet mente, Købstæderne fik Appetit paa at faa overdraget snart den ene, snart den anden af Magistratsforretningerne, saa overdrog man dem til dem; ligesom man i de russiske og sibiriske Egne kaster et Stykke Kød ud til de forfølgende Ulve, saaledes skulde Ministeriet, hver Gang Købstæderne raabte paa, at nu vare de sultne efter mere Arbejde, kaste et Stykke Magistratsforretning ud til dem og sige: Nu kunne I spise det, og saa kunne vi se, ere I endnu sultne, kunne I faa mere at spise. Jeg tror ogsaa, det praktisk set vilde være det heldigste; thi naar Købstæderne virkelig faa Øjet op for, hvad det drejer sig om her, hvilket Arbejde det er, de ønske at faa i Hænde, tror jeg, de ville komme til Klarhed over, at det have de i Grunden ingen kommunal Interesse i at faa fat paa, at det bidrager ikke noget til Udviklingen af det kommunale Selvstyre.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Navnet vil jeg overfor det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) anerkende den Ærlighed, hvormed det ærede Medlem tilstod, at egentlig og oprindelig syntes han bedst om Navnet Byraadsformand, men nu mente han, man alligevel derude i Købstæderne vilde kalde dem Borgmestre, og saa vilde han for at imødekomme Købstadforeningens Ønske gaa med til Navnet Borgmester. Maa jeg da her først sige, at saaledes som Købstadforeningens Ønske er udtrykt i den vedtagne Resolution, kan det jo ikke være vejledende for os her inde paa Rigsdagen. Jeg skal ikke kritisere det, men man har paa Købstadforeningens Møde sammenblandet to uensartede Spørgsmaal, om hvilke der mellem dem, der stemte for Resolutionen, var indbyrdes Uenighed. Under Forhandlingerne hørte vi f. Eks. Udtalelser fra den Mand, der staar som Socialdemokratiets ledende Mand indenfor Købstadforeningen, Redaktør Rasmussen i Horsens, og han udtalte aldeles afgjort, at han ønskede Navnet Byraadsformand. Naar han ikke desto mindre stemte for en Resolution,

der udtalte Ønsket om at bevare Navnet Borgmester, gjorde han det selvfølgelig, fordi han ikke havde nogen anden Udvej til at slutte sig til den Slutningsudtalelse, der indeholdtes i Resolutionen. Venstres ledende Mand indenfor Købstadforeningen, Sagfører Lau i Kolding, udtalte sig aldeles afgjort for Amtmandstilsynet; naar han ikke desmindre stemte for en Resolution, der udtalte sig mod dette, gjorde han det, fordi han ikke paa nogen som helst anden Maade kunde komme til at give sin Tilslutning til Borgmesternavnet til Kende. Vilde man indenfor Købstadforeningen have udtrykt sine Ønsker om de to forskellige, de to uensartede Spørgsmaal, maatte man selvfølgelig have taget en særskilt Afstemning om hver Sag for sig; det gjorde man jo ogsaa ellers. Jeg mener derfor, vi staa fuldstændig frit; vi have ikke fra Købstadforeningen modtaget nogen bestemt Tilkendegivelse, der for os kan være vejledende, og derfor har jeg for mit Vedkommende ingen Betænkelighed ved at fastholde det Navn, Indenrigsministeren har foreslaaet, Navnet Byraadsformand. Jeg synes, det er et pænt Navn. Da man under Behandlingen af Købstadkommunalloven i 1868 og af Landkommunalloven i 1867 drøftede det Spørgsmaal, om man skulde blive staaende ved de gamle Navne: Borgerrepræsentation og Sogneforstanderskab, da fremkom afdøde C. Berg med Forslag om, at man skulde gaa over til Navnene Byraad og Sogneraad. Dette Bergs Forslag vakte den Gang en stærk Kamp, men det endte med, at det sejrede. Til Trods for, at Navnene „Borgerrepræsentation“ og „Sogneforstanderskab“ havde en vis historisk Berettigelse, forlod man disse gamle Navne, fordi man fandt, at „Byraad“ og „Sogneraad“, Navne, som vi nu alle finde saare naturlige, vare kortere og mere betegnende for det, man vilde udtrykke. Jeg tror ogsaa, at man, naar nogle Aar ere gaaede, vil finde, at Navnet Byraadsformand svarer netop til den Virksomhed, den paagældende skal udføre.

Jeg erkender, at Borgmester er et pænt Navn, og hvis vi ville spørge, om det er et vellydende Navn, behøve vi ikke at gaa længere end til at se paa, hvorledes disse Statsbedsmænd, der ere Byfogder, Auktionsholdere og Politimestre, til Trods for, at Byfogedtitelen giver dem en højere Rang end Borgmesternavnet, alligevel foretrække Navnet Borgmester. Der kan ikke strides om, at det i og for sig er et pænt Navn, men det kan jo ikke være den Grund,